

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือโดยใช้วิธี TGT กับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**
**Comparison of Learning Achievement in History Subject of Learning Management
Cooperative Model by Using TGT Method and Normal Teaching Method Of
Prathom Suksa 3 Students**

ทิวัต ภูจำนงค์

Tiwat Phujumong

วีระ วงศ์สรรค์

Weera Wongsan

รสรินทร์ ออมรรัตน์

Rossarin Onamornrat

โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์

Khao Chakan Kindergarten

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkokthonburi University

E-mail: supertiwat@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 11 มิถุนายน 2563

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 11 กรกฎาคม 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 16 กรกฎาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ซึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และ กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ในแต่ละห้องมีนักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องวันและเวลา และ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และวิธีการสอนแบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละ

ด้านพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ทุกด้าน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT, การเปรียบเทียบ

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare the learning achievement in history subject that has cooperated learning management by using the TGT technique and normal teaching method of Prathom Suksa 3 students in Khao Chakan Kindergarten. (2) compare satisfaction between cooperative learning management by using TGT techniques and normal teaching methods of Prathom Suksa 3 students at Khao Chakan Kindergarten. The sample of the research was the students of Khao Chakan Kindergarten. Khao Chakan District Sa Kaeo Province, the first semester of the academic year 2019, by randomly selected two classrooms, into one experimental group and one control group, in each room with 30 students. The research instruments were the learning management plan. In history subject time and achievement test History course on the date and time, the satisfaction test in learning history of students who received cooperative learning by using the TGT technique and normal teaching method. The statistics in data analysis were mean standard deviation and t-test.

The results of the research showed that

1. Students who received cooperative learning by using the TGT method had higher learning achievement than students who received normal teaching. With the statistical significance at .01 level.

2. Students who received cooperative learning using the TGT method were more satisfied than students who received learning through normal teaching methods. When considered in each area, it was found that students who received cooperative learning using the method of TGT were more satisfied than students receiving learning management through normal teaching methods in all aspects.

Keywords: Academic Achievement, Cooperative Learning Management Using TGT method, Comparison

1. บทนำ

การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และระบบสื่อสาร ทำให้สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนาเป็นไปอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อสังคม ในการพัฒนาคนจึงจำเป็นต้องใช้การศึกษาช่วยในการพัฒนาให้ประชากรนั้นมีศักยภาพทางด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การมีความสามารถ ทั้งทางด้าน ร่างกาย ทางด้านจิตใจ และ ทักษะทางด้าน สติปัญญา เพื่อเป็นการ พัฒนาคุณภาพชีวิต และ มีการพัฒนาสังคม เพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของสังคม ในยุคปัจจุบัน จากรายงานประจำปี 2561 ของ องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ประเทศไทย ได้คะแนน 36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนถูกลดอันดับลง จากอันดับที่ 96 เมื่อปี 2560 (Transparency) จึงแสดง

ให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการบัญญัติกฎหมายแม่บทการศึกษาไว้ว่าจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนไปในทิศทางที่เป็น คนเก่ง คนดี และมีความสุข ก็ตาม แต่จากดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันในภาครัฐทั่วโลกเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามที่กฎหมาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้บัญญัติเอาไว้ อีกทั้ง สถาบัน IMD World Competitiveness Center ได้เผยแพร่รายงาน IMD World Competitiveness Yearbook 2018 ซึ่งเป็นการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ 63 ประเทศทั่วโลก ในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา ตกลงจากอันดับที่ 54 เป็นอันดับที่ 56 จากทั้งหมด 63 ประเทศทั่วโลก และจากผลการทดสอบของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2552-2558 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 35) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) เท่ากับ 37.27 คะแนน ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.16 คะแนน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์ ในปีการศึกษา 2561 ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.96 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมยังอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งจาก แผนการศึกษาแห่งชาติ 2560-2579 ได้ระบุถึงตัวชี้วัดที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียนไว้ว่า จะต้องมีความสามารถในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 110) แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยไม่ใช่แค่ประสบแต่ปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังประสบปัญหาทางการศึกษาอีกด้วย

ปัจจุบันในทางปฏิบัติ การเรียนการสอนของไทยนั้นยังอยู่ในรูปแบบเดิมกล่าวคือ ครูเป็นผู้นำความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ นำมาบรรยาย ให้แก่ผู้เรียนฟัง และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง อีกทั้งการเรียนการสอนแบบเล่าเรื่องหรือบรรยายในรูปแบบเก่า ไม่มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน (ธานินทร์ เอื้ออภิศร, 2562) จากวิธีสอนในแบบเก่านั้นไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น เช่น ในการสอบระหว่างเรียนในแบบวิธีการสอนแบบเก่าจะให้คะแนนเป็นรายบุคคล ซึ่งถ้าใครเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอนก็สามารถทำคะแนนได้มาก ดังนั้น บรรยากาศในห้องเรียนจึงเป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนแต่ละคนต่างแข่งขันกันเอง เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งคะแนน ซึ่งจากการสอนในรูปแบบนี้ยังเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและไม่เห็นถึงความสำคัญของการร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธี TGT (Team-Game-Tournament) นั้นเป็นวิธีการที่สลาบิน (Slavin, 1987: 23-26) ได้นำมาใช้ในการเรียนการสอน โดยมีจุดประสงค์หลักคือให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น โดยการให้นักเรียน ทำกิจกรรมร่วมกัน และให้นักเรียนทำงานช่วยเหลือกันเป็นกลุ่ม ซึ่งในกลุ่มจะมี สมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถต่างกัน คือแบ่ง คนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และ เรียนอ่อน 1 คน นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธี TGT (Team-Game-Tournament) ยังทำให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ น่าจะเป็นวิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมในการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของประเทศไทยในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT กับ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อต้องการทราบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT นั้นจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติหรือไม่เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการ

สอนใน วิชาประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนา และ วัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT กับวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การทดลองครั้งนี้ ใช้เนื้อหาในสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ บทที่ 1 เรื่อง วันและเวลา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2560)
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 90 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งทำการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) จากประชากรมา 2 ห้องเรียน ให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถเท่าเทียมกัน ห้องละ 30 คน
3. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ ได้แก่
 - 1) วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธี TGT
 - 2) การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์
 - 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเขาฉกรรจ์

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้อยู่
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT แผนที่ 1 เรื่อง ดวงจันทร์กับวันเวลา จำนวน 15 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 แผนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT แผนที่ 1 เรื่อง ดวงจันทร์กับวัน เวลา จำนวน 5 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT แผนที่ 2 เรื่อง ดวงอาทิตย์กับชีวิตประจำวัน จำนวน 5 ชั่วโมง

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT แผนที่ 3 เรื่อง พุทธศักราช คริสต์ศักราช และอิทธิพลศักราช จำนวน 5 ชั่วโมง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง วันและเวลา ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 3 แผน รวม 15 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ แผนที่ 1 เรื่อง ดวงจันทร์กับวันเวลา จำนวน 5 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ แผนที่ 2 เรื่อง ดวงอาทิตย์กับชีวิตประจำวัน จำนวน 5 ชั่วโมง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ แผนที่ 3 เรื่อง พุทธศักราช คริสต์ศักราช และอิทธิพลศักราช จำนวน 5 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “วันและเวลา” กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาประวัติศาสตร์ โดยเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีอำนาจจำแนกมากกว่า 0.2 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3. แบบวัดความพึงพอใจ

เป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT กับ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ เรื่อง “วันและเวลา” มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีทั้งสิ้น 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธี TGT (Team-Game-Tournament) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ วิธีการหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีวินัยในตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กัน และก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างคนในกลุ่มเพื่อที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กลุ่มได้คาดหวังไว้ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเล่นเกม โดยที่แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน เข้าเล่นเกมเก็บคะแนน และเมื่อเกมจบก็จะนำคะแนนที่ได้มารวมเป็นคะแนนสะสมในกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องทำการร่วมมือกัน เพื่อจะสะสมคะแนนให้มากที่สุด และเพื่อจะบรรลุเป้าหมายสูงสุดของกลุ่มคือของรางวัล แต่ในขณะเดียวกันครูก็ต้องการให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

7. วิธีดำเนินการวิจัย

1. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

2. ดำเนินการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง คือ กลุ่มแรก ให้เป็นกลุ่มทดลอง ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT และ กลุ่มที่ 2 ให้เป็น กลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

3. เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ ทั้งสองกลุ่ม

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT กับวิธีการสอนแบบปกติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

8. ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้วิธี TGT มีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติทุกด้านเช่นกัน

9. อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT นั้นเป็นการส่งเสริมเน้นกระบวนการทำงานที่จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างคนในกลุ่ม เพราะคะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนั้นจะต้องถูกนำไปรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มจะต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะศึกษาอย่างละเอียด และเนื่องจากการจัดกลุ่มแบบ TGT ใน 1 กลุ่มนั้น จะมีสมาชิก 4 คน คือ คนที่มีความสามารถระดับเก่ง 1 คนที่มีความสามารถระดับปานกลาง 2 คนคนมีความสามารถระดับอ่อน 1 คน ทำให้ คนที่มีความสามารถระดับเก่ง สามารถสอนและแนะนำ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องศึกษาให้กับ สมาชิกคนอื่นๆ ได้ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการทำกิจกรรมทางการเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้จะมีแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้ในบทเรียนที่ครูให้ศึกษามากกว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกตินั้นจะเน้นให้ผู้เรียนนั้นฟังคำบรรยายจากครูผู้สอน เพียงอย่างเดียว ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามถึงข้อสงสัยในบทเรียน แต่จะมีนักเรียนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ถาม ซึ่งนักเรียนที่ไม่ได้มีการถามถึงข้อสงสัยในบทเรียนที่ครูได้ทำการสอนไปนั้น ครูผู้สอนจึงมีอาจรู้ได้ว่า นักเรียนกลุ่มดังกล่าวนี้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนหรือไม่ นอกเสียจากจะมีการให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หรือมีการทดสอบด้วยวิธีต่างๆ อีกทั้งนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกตินั้นจะมีความเบื่อหน่ายในการเรียน เพราะนักเรียนกลุ่มนี้

จะต้องฟังบรรยายจากครูเพียงอย่างเดียว ซึ่งนักเรียนบางคนก็มิได้สนใจที่จะฟังการบรรยายของครู อีกทั้งนักเรียนในกลุ่มนี้จะขาดแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้ในบทเรียนที่ครูได้ทำการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี เรื่องศรีมัน (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TGT กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร ดวงพรกชกร (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นข้อสนับสนุนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีความพึงพอใจทางการเรียนสูงกว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และยังทำให้สมาชิกในกลุ่มมีการร่วมมือกันศึกษาเนื้อหาความรู้ ซึ่งทำให้ในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT นั้นยังมีการเล่นเกมแข่งขันโดยการจับสมาชิกในกลุ่มต่างๆที่มีความสามารถเหมือนกันมาแข่งขันกัน ดังนั้นการแข่งขันดังกล่าวเป็นการแข่งขันที่ยุติธรรม เพราะเป็นการนำสมาชิกที่มีความสามารถเหมือนกันมาแข่งขันกัน มิใช่การนำ สมาชิกที่มีความสามารถระดับเก่ง มาแข่งขันเกมวิชาการกับ สมาชิกที่มีความสามารถระดับปานกลาง หรือ ระดับอ่อน ทำให้นักเรียนลดความกดดันในการแข่งขันเกมวิชาการลง และมีความพึงพอใจการแข่งขันเกมวิชาการ การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ นั้นเป็นการสอนที่เน้นการนั่งฟังครูบรรยายเนื้อหาเพียงอย่างเดียว มีกิจกรรมน้อยลงอาจทำให้นักเรียนซึ่งอยู่ในห้องเรียนนั้นเกิดความเบื่อหน่าย เพราะในการสอนการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติได้มีการให้นักเรียนทำกิจกรรมอะไรอย่างอื่นเลย และบรรยากาศในห้องเรียนที่มีการการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติเป็นไปด้วยความกดดันเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนแต่ละคนนั้นจะต้องเรียนแบบแข่งขันกันเองคือถ้านักเรียนสามารถเก็บข้อมูล การบรรยายความรู้จากครูได้มากเท่าใด คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนคนนั้นก็สูงไปด้วย ดังนั้นนักเรียนบางคนก็ตามเนื้อหาที่ครูสอนไม่ทันก็จะเกิดการเบื่อหน่ายและไม่สนใจที่จะตั้งใจฟังการบรรยายต่อ ถึงแม้ว่าครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนถามถึงข้อสงสัยในบทเรียนก็ตาม นักเรียนกลุ่มนี้ก็ได้ถามแต่อย่างใด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ เป็นการสอนที่ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และยังไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยว หรือมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียนด้วยกัน เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ครูได้ทำการสอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นข้อสนับสนุนว่า ความพึงพอใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีความพึงพอใจทางการเรียนสูงกว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลเชษฐ สุทธิติ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสำโรงโคกเพชร ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนแบบ

ร่วมมือผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูด และมีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกิดขึ้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรวดี จ้อยรุ่ง (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาและทักษะกระบวนการกลุ่ม ของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์พิเศษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการกลุ่มสูงขึ้น ร้อยละ 81.96 ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมาก

10. ข้อเสนอแนะ

1. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปฏินัน ควรให้ออกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ครูได้ทำการสอนมากยิ่งขึ้น เพราะอาจช่วยให้ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปฏินันสูงขึ้นกว่าเดิม
2. ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ควรมีการให้รางวัล หรือคำชมเชย แก่นักเรียนมากขึ้น เพราะอาจช่วยให้ความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม

บรรณานุกรม

- กุลเชษฐ สุทธิดี. (2554). การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันกลุ่มเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสำโรงโคกเพชร. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธนพร ดวงพรกขกร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธานินทร์ เอื้ออภิศร. (2561). <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/1525805>. เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561.
- นรวดี จ้อยรุ่ง. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาและทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์พิเศษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มยุรี เรืองศรีมัน. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปฏินัน. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พรทิทวานกราฟฟิค.
- Slavin, R.E. (1990). Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice, Englewood Cliff. N.J.: Prentice-Hall.